

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 martie 2024 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – EP/Maahanmuuttovirasto

[Cauza C-752/22 ⁽¹⁾, EP (Expulzarea unui rezident pe termen lung)]

(Trimitere preliminară – Politica privind imigrarea – Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung – Directiva 2003/109/CE – Articolele 12 și 22 – Protecție consolidată împotriva expulzării – Aplicabilitate – Resortisant al unei țări terțe care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât cel care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung – Decizie de expulzare către statul membru care i-a acordat statutul menționat adoptată de acest alt stat membru pentru motive privind ordinea publică și securitatea publică – Interdicție de intrare temporară pe teritoriul statului membru respectiv, impusă de acesta – Neîndeplinirea obligației de a depune în același alt stat membru o cerere pentru permis de ședere în temeiul dispozițiilor capitolului III din Directiva 2003/109 – Decizie de expulzare a resortisantului respectiv al unei țări terțe către țara sa de origine adoptată de acest din urmă stat membru pentru aceleași motive)

(C/2024/3048)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: EP

Intimat: Maahanmuuttovirasto

Dispozitivul

- 1) Articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011, trebuie interpretat în sensul că protecția consolidată împotriva expulzării de care beneficiază, în temeiul acestei dispoziții, resortisanții țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung este aplicabilă în cadrul adoptării de către al doilea stat membru, în sensul articolului 2 litera (d) din această directivă, a unei decizii de expulzare de pe teritoriul Uniunii luate, pentru motive privind ordinea publică sau securitatea publică, în privința unui astfel de resortisant al unei țări terțe atunci când acesta, pe de o parte, are reședința pe teritoriul statului membru respectiv cu încălcarea unei interdicții de intrare pe acest teritoriu și, pe de altă parte, nu a depus la autoritățile competente ale statului membru respectiv o cerere pentru permis de ședere în temeiul dispozițiilor capitolului III din directiva menționată.
- 2) Articolul 12 alineatul (3) și articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2003/109, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51, trebuie interpretate în sensul că permit unui resortisant al unei țări terțe care este rezident pe termen lung să invoce aceste dispoziții împotriva celui de al doilea stat membru, în sensul articolului 2 litera (d) din directiva menționată, atunci când acesta intenționează să adopte, în privința respectivului resortisant al unei țări terțe, o decizie de expulzare de pe teritoriul Uniunii Europene pentru motive privind ordinea publică sau securitatea publică.

⁽¹⁾ JO C 71, 27.2.2023.